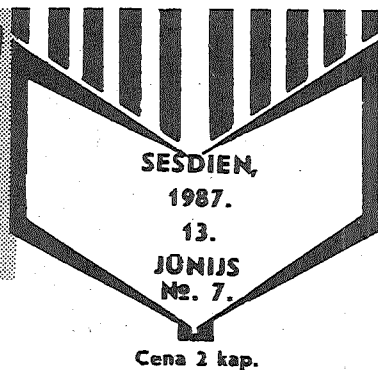

JAUNAIS CEĻS

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRĪ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

Ar ko sākas lauks

SPECIALISTA PĀRDOMAS

Lauks... Laikam gan — kā cilvēku nav gluži vienādu, tā arī lauku. Varam sameklēt divus vai trīs vienādus pēc platības, pat pēc konfigurācijas, tomēr tie būs tik ļoti atšķirīgi.

Arī no dabas dotā zeme visur nav vienāda. Kur nu vēl tad, ja uz tās daudzus gadus saimniekojis cilvēks. Viens saprot zemi, tās valodu, jūt un zina, kā tai palīdzēt kļūt auglīgākai. Cits tā arī nosūrojas savu mūžu, sak, kas te mūsu mālos un akmeņos aug. No tādas gaušanās, ja nepakustina ar pirkstu, patiešām nekas neizaug.

Nebūs pārspīlēts, ja apgalvošu: katram laukam ir sava dvēsele. Ja ar šo lauku labi iepazīstas, atklāj tā īpatnības, ilgākus gadus pieraksta vēsturi, visus notikumus, kas ar to saistās, tad lauks ļauj ielūkoties viņa dvēselē. Tā atklās ko interesantu — visam, kas ir raksturīgs, bijusi par pamatu kāda noteikta sistēma. Ja tā bijusi konsekvēta, zinātniski nopamatojama, tad tāds lauks ir lieliski iekultivēts, garantē augstas ražas. Un otrādi — stihiskos apstākļos te nebūs iespējami saņemt vajadzīgo atdevi.

PSKP Programmā, ko pieņēma PSKP XXVII kongress, uzsvērtā nepieciešamība visos mūsu valsts kolhozos un padomju saimniecībās ieviest zinātniskas sistēmas kā vienu no svarīgākajiem faktoriem, kurš radīs pozitīvus priekšnoteikumus lauksaimnieciskās ražošanas attīstības nodrošināšanai.

Spilgts piemērs tam ir pirmrindas saimniecību pieredze. Tajā skaitā arī kolhoza «Krasnij Oktjabrj». Lauki, kuri dažu desmitu gadu pagātnē bija uzskatāmi par nabadzīgiem, mazauglīgiem, tagad izmainījušies līdz nepazīšanai. Seit 25 gadus no vietas, neskatoties uz laika apstākļiem, aug ražošanu, paplašinās un uz šī pamata — ekonomiskās potences, bet reizē — arī kolhoznieku labklājība.

Dotajā brīdī saimniecība ir kļuvusi par ražošanas bāzi agrofirmai «Krasnij Oktjabrj». Tā ir agrorūpnieciskā kompleksa jauna sociālistiska saimnieciskā mehānisma forma, kurā integrēta lauksaimnieciskās produkcijas ražošana un tās rūpnieciska bezatlūkuma pārstrāde. Izdota brošūra «Kolhoza «Krasnij Oktjabrj» zemkopības sistēma», kurā stāstīts par saimniecības vadības zinātnisko sistēmu. Gan šīs brošūras, gan arī pašas sistēmas autors ir Sociālistiskā Darba Varonis Romualds Kavinskis.

Par priekšsēdētāju saimniecībā ir R. Kavinskis strādā kopš 1955. gada. Pieredzes viņam netrūkst. Rezultātiem, kas sasniegti šajā jomā, veltīta pastāvīgā izstāde, kas atrodas saimniecības kantorī.

Šajā izstādē uzskatāmi parādīta kolektīva un tā vadības daudzus gadus ilgā radošā darbība, īstenojot partijas un valdības agrāro politiku. Apskatei sniegtie rezultāti liecina, ka ieguldītais darbs nav bijis veltīgs. Tas bija par drošu pamatu ražošanas nemitīgam pieaugumam, ekonomikas, sociāli ekonomiskajai attīstībai. Partijas programmas uzdevumu īstenošanai.

Konstantīns DAVIDENKO,
Latvijas PSR Nopelniem bagātais agronoms

Sogad pirmo reizi saimniecībā izveidots viens mehānizēts posms, kas apgādā ar svaigu zāli visas lopkopības fermas. Kā zināms, govju piebarošanai ar zaļbarību ir liela nozīme piena izslaukumu kāpināšanā. Taču nebija vajadzīgās tehnikas, lai varētu transporta līdzekļos iekraut nesasmalcinātu zāli. Tagad tāda ietaise uzbūvēta uz pašgājējas plaujmašīnas E-280. Tai ir pietiekama resnuma caurule un spēcīgs ventilators. Nesasmalcinātais zāļu maisījums, kurā daudz āboliņa, nonāk pašizgāzē-

LIELĀ PIENA DIENĀS

jos ar paaugstinātiem bortiem. Posma vīri dienā uz saimniecības fermām aiztransportē vairāk par 40 tonnām zaļbarības. Lai tās varētu apgādāt pilnībā, viņiem jāstrādā visa darba diena. Darbs rit saskaņoti, jo viņi jau sastrādājušies, lopi laikā saņem labas piedevas. Nesasmalcināto zāli govis ēd labāk, nekā ekseļus, jo var izlasīt no masas vērtīgāko, patīkamāko, bet atstāj to, kas nav pa prātam. Agrāk, kad zāle tika sasmalcināta, tāda šķirošana nebija iespējama, nereti un reizē ar nevērtīgo zāli palika neapēsta arī vērtīgā.

AGROFIRMĀ,
AR KURU
SACENSAMIES

Domājot par nākotni

Pieņemot sociālistiskās saistības 1987. gadam, mūsu agrofirmas kolektīvs uz sacensību uzaicināja Volgogradas apgabala Mihailovkas siera kombināta un Jēkabpils rajona PSKP XXV kongresa agrofirmas kolektīvus. Uzaicinājums pieņemts. Šajās dienās pabijām pie kaimiņiem — PSKP XXV kongresa agrofirmā. Iepazināmies ar kolēģu sasniegumiem un iecerēm, pastāstījām par sevi. Mūs interesēja sociālistiskās sacensības organizēšanas principi, citi jautājumi.

Firmas teritorijā ietilpst Viduslatvijas līdzenums un Sēlijas pauguraine. Lielākie ciemati — Viesīte un Birži. Meži aizņem 29 procentus platības. Centrs atrodas Salā — bijušās padomju saimniecības «Ābeļi» centrā pie Daugavas attekas Sakas, kur veido plašu salu.

Apdzīvotās vietas, kas ir saimniecībā, ievērojamas ar lieliem vēsturiskiem notikumiem, kultūrvēsturiskām bagātībām (Biržos dzīvoja Ansis Līventalis, Viesītē dzimis akadēmiķis Pauls Stradiņš u. c.), arī ar savu tagadni. Te dzīvo strādīgi ļaudis, kas guvuši lielus sasniegumus lauksaimnieciskajā un rūpnieciskajā ražošanā. Agrofirmā apvienoti gan PSKP XXV kongresa saimniecība (šo godpilno nosaukumu saņēmusi par panākumiem sociālistiskajā sacensībā, veltīta PSKP XXV kongresam), gan Jēkabpils gaļas kombināts, gan arī sīkāki uzņēmumi — konservu rūpnīca, Jēkabpils un Susejas pienotavas, Asares siņu un konfekšu cehs, Pašlaika firma atbild par visu rajona saimniecību piena, gaļas, dārzeņu un augļu pārstrādi un realizāciju. Strādā gandrīz trīs tūkstoši cilvēku, tajā skaitā 1720 cilvēki lauksaimniecībā.

Agrofirmas saimniecība specializējas gaļas, piena, olu, graudu, kartupeļu, dārzeņu ražošanā, graudu sēklkopībā. Ar pārstrādes uzņēmumu rekonstrukciju paredzēts paplašināt produkcijas sortimentu. Izveidoti pieci specializēti ražošanas iecirkņi — piena un olu, piena, cūkgaļas, divi — liellopu gaļas ražošanā. Lauksaimnieciski izmantojamās zemes ir ap 13300 hektāriem, no tiem meliorēti 62,5 procenti, augsnes auglības novērtējums — 38 balles.

Saimniecībā augsta lopu koncentrācija. Mikēlanu cūkkopības komplekss ir otrs lielākais Latvijā, ir divas labi mehānizētas govju lielfermas — Kronvaldos un Celiniekos, tāpat divas jaunu lopu nobarošanas lielfermas — Priednieki un Ielejas. Mītnēs ar dzīvnieku lielu koncentrāciju ir pilnīga darbu mehānizācija un labi apstākļi strādājošajiem, pienākumi stingri sadalīti — barotāji, kūtsstrādnieki, veterinārfeldšeri, mehāniķi, slaucējas. Cūkkopības komplekss strādā ar pilnu ciklu — no sīvēnu iegūšanas līdz nobarošanai. Arī te stingra darbu dalīšana — kompleksa vadītājs, cūkkopes, ciltslieņu zootehniķi, cehu priekšnieki, veterinārie feldšeri, lopbarības un apskalošanas cehu vadītāji, ginekologi, mehāniķi, mehanizatori, kūtsstrādnieki.

Augkopības pamatuzdevums ir nodrošināt ar barību lopus. Šī piegade nozāres speciālistiem un strādājošajiem ir visai sarež-

(Nobeigums 2. lpp.)

Attēlā: nostrādājuši visu rīta cēlienu, posma vīri — agregāta E-280 stūrētājs Aleksejs Afanasjevs un pašizgāzēju GAZ-53 šoferi Jānis Skromāns un Vladi-

miris Kuklins — uz brīdi sagriež savu tehniku uz piekalnītes vienkopus un apspriež, uz kādu fermu cik zaļbarības vēl nav aizgādājuši: beša nedrīkst palikt neviena.

Ganiņš biju, ganos gāju

Bez lielajiem ganiem kolhozā ir arī mazie — cūkgani. Kas par to, ka amata nosaukums nav tik labskanīgs, bet tas ļoti vajadzīgs. Stāsta, visi lielie vīri kādreiz ganijuši cūkas. Par savu amatu nekaunas arī pieci Riebiņu vidusskolas audzēkņi, kuri uzņēmušies pa vasaru savaldīt ganībās Aiz-

upešu kompleksa vaislas cūku lielo baru. Rudenī skolā varēs lepoties par darba vasaru.

Attēlā: gani Saša Soboļevs, Sveta Kaverina, Aņa Gurkina un Iveta Belousova

Latviešu sarkano strēlnieku 70. gadskārtā

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

«Tauru skaņās kad vijņojas gaiss...» skan vārdi pazīstamajā dziesmā. Un mēs atceramies latviešu sarkano strēlniekus. Tā ir viņu himna, ar kuru soļoja pa Rīgas un Petrogrades ielām, ar kuru kopā cīnījās Nāves salā un sturmēja Sivašu, tā atsauc atmiņas — viņu stāstītas — par tālo Kahovku un Taurijas stepju klajumiem. Maz viņu vairs palicis, šo cilvēku, kuri nāk no legendas. Šogad atzīmējam septiņdesmitgadi, kopš Rīgā tika pieņemta rezolūcija par strēlnieku pāriešanu padomju varas pusē. Šim notikumam par godu partijas rajona komitejā savu tuvinieku, ciemu un saimniecību pārstāvju pavadībā bija ieradusies Jānis Skrūders-Prikulis no Rudzētu ciema, Jānis Gorskis no Aizkalnes un Pēteris Daugavieties no Ļeņina kolhoza. Viņi pastāstīja par savām cīņu gaitām, izteica prieku par

rajona šodienas sasniegumiem, par rajona centru, kur viņiem ilgāku laiku nebija izdevies pabūt. Strēlnieku svētkos sveica rajona partijas komitejas pirmais sekretārs Viktors Solovjovs (attēlā), pasniedza viņiem Latvijas KP CK un partijas rajona komitejas Pateicības vēstules, piemēģas balvas. Vakarā rajona kultūras namā notika viņiem veltīts kultūras pasākums. Te sirmos veterānus sveica rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Vucēns. Ar strēlnieku pulku vēsturi iepazīstināja vēsturnieks Jāzeps Przelis. Klātesošie noskatījās un noklausījās strēlnieka Viktora Vucēna aīmīņu stāstījuma videoierakstu, viņus ar savu improvizēto koncertu iepriecināja P. Daugavieša bērni un mazbērni, nodziedot «Karavīri bēdājs...» un citas dziesmas.

21. JŪNIJS — TAUTAS DEPUTĀTU VIETĒJO PADOMJU VĒLEŠANĀS

Nerimtības ceļu ejot

Tagad var teikt droši — tā bija laimīga sakrītība, kad pēc tekstilskolas beigšanas Ukrainā, Annu Fjodorovu aizsūtīja strādāt uz līnu fabriku Preiļos. Kopš tā laika pagājuši 12 gadi... Viņa no brigadieres izaugusi par inženieri — ražošanas vadītāju. Nesen Anna Fjodorova pārdzīvoja satraukuma pilnus brīžus — egrōfirmas «Krasnij Okjabrj» līnu fabrikas kolektīvs viņu izvirzīja par deputāta kandidāti Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes vēlēšanām.

— Kāpēc tieši Annu? — atjautā partijas pirmorganizācijas sekretāre Kira Krišuka. — Nu, viņa ir vispārīgākā. Iemantojusi autoritāti kolektīvā, labi veic savus tiešos pienākumus, ir aktīva sabiedriskajā dzīvē. Vairākus gadus pēc kārtas bija komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre, tagad kā komuniste ir atbildīga par uzskatāmo agitāciju, vada atturības veicināšanas biedrības vietējo nodaļu. Sevi apliecinājusi arī kā deputāte, jo bija ievēlēta arī iepriekšējā sasaukumā.

— Jūs mani te slavējat, bet maija plānu tā arī neizdevās izpildīt, — sarunā iejaucās pati Anna Fjodorova. — Tagad, it kā taisnodamās, piebilda: — Šogad visā mūsu fabrikā tāda pati situācija, jo jāpārstrādā ļoti sliktas kvalitātes pērnā gada līni. Jāmeklē kāds atrisinājums, tas ir mans kā inženieres pienākums. Viņa labi pazīst savu kolektīvu. Zina, uz kuru var pajauties, kuram

biežāk jāatgādina, kuram jāstāv klāt un jāpabaksta. Sevišķi daudz jāņemamas ar darba kavētājiem un dzērājiem, kuru vēl nav mazums. Skaties, kāds no strādniekiem nav ieradies darbē — brauc meklēt. Izrādās, viņam apnicis strādāt un bez sirdsapziņas pārmetumiem sēd tādu pašu draugēju pulkā pie pudeles... Smags ir darbs, smagi cilvēku raksturi, sarežģīti dzīves gājumi... Ties nu ar visu to skaidrībā, kad pati vēl tik jauna un nepieredzējusi. Īpaši darbā ar jauniešiem. Tādu kolektīvā ir septiņi. Viņai tik ļoti gribas, lai tie tiecas pēc labā un cēlā, atturas no jaunā.

— Kam vērtsiet vislielāko uzmanību, kad jūs trešo sasaukumu pēc kārtas ievēlēs par pilsētas padomes deputāti? — pajautāju. — Deputāta interešu un uzdevumu lauks ir visai plašs, — Anna Fjodorova domīgi stāsta, — regulāri pārbaudām, kā pilsētas jaunieši pavadā no darba brīvo laiku, interesējamies par sporta, kultūras un masu darba iespējām organizācijās un uzņēmumos. Bieži apmeklējam diskotēkas, pētām milicijas darbinieku aizturēto sliktās uzvedības motīvus, studējam jauniešu sabiedrisko organizāciju, sevišķi komjaunatnes pirmorganizāciju darbību. Jāatzīstas, ka

ne vienmēr izdodas atrast īstos kontaktus ar jauniešiem. Viņi joprojām paliek malā stāvētājos, pasīvos vērotājos. Sak, lai mēs domājam viņu vietā. Tiekoties ar jauniešiem vēlētajiem, neesmu dzirdējusi ne pretenzijas, ne interesantus priekšlikumus, kā dzīvi padarīt saistošāku un interesantāku. Drīzāk jau apgalvojumus, ka velti tie «veči» uzplūjas ar sportu un savu māksliniecisko pašdarbību. Mūs tas neinteresē un cauri.

Pat mūsu darbīgajā laikmetā vienaldzība paspējusi iemājot jauniešu sirdīs. Ar kādām zālēm tad tie dziedināmi, lai kļūtu rostīgi?

Šis jautājums var būt adresēts ne tikai vienai pašai deputātei, bet visai jaunajai paaudzei, tās

avangardam — komjaunatnei. Ar godbijību mēs atceramies aizgājušos gadus, kad komjaunatne bija visu labo aizsākumu iniciatore un īsteno-tāja, un tagad gauzāties par daļas jauniešu pasivitāti. Visi jau nav tik nevarīgi, visus jau nevar ieskaitīt arī huligānos, dīkdieņos, tādos, kuri ar savu uzvedību apkauno padomju jaunatnes ciideno vārdu. Ir pietiekoši daudz prātīgu un talan-tīgu jauniešu, kas droši stājas blakām pieaugušajiem, pārņem viņu darba stafeti un nes tālāk. Bet netrūkst arī tādu, ar kuriem līdz šim laikam visvairāk nācies noņemtis deputātiem jaunatnes lietu komisi-jā.

Anna Fjodorova pārliecināta, ka, ja viņu vēlreiz ievēlēs par deputāti un būs jāvada tā pati komisija, tad darbu organizēs savādāk, atbil-stošāk pārkaršošanās un intensifi-kācijas garam. Jo taču dzīve ir tik interesanta, cik to interesantu prof organizēt.

Viņa nolēmusi, ka jaunatnes lietu komisijai vairāk jātiekas ar jauniešiem viņu darba un dzīves vietās, uz ielas, — sabiedriskajos pasākumos. Viena vai divas tikšanās neko nedod, cilvēki ir jāiepazīst pama-tīgāk, dziļāk, jāizsauc uz atklātām sarunām. Viņa no sirds vēlas, lai jaunievēlētajā komisijā nonāktu iniciatīvas un darbības alku bagātāki deputāti.

Marija JAUDZEMA

Attēlā: deputāta kandidāte Anna Fjodorova (centrā) sarunājas ar līnu fabrikas strādniecēm A. Ļeono-ovu un A. Vaņkovu.

FERMU KOLEKTĪVI! KATRU GANĪBU CĒLIENA DIENU IZMANTOSIM EFEKTĪVI, PANĀKOT TEICAMU KVALITĀTI!

SLAUCĒJU SOCIĀLISTISKĀS SACENSĪBAS REZULTĀTI 1987. GADA 5 MĒNEŠOS

Vārds, uzvārds	Govju skaits	Izslaukts piens šogad 5 mēnešos	+vai- saldzinot ar šo pašu laiku 1986. gadā
1	2	3	4
Irina Pisuka	47	2141	- 122
Anisija Kirilova	48	2061	+ 52
Lidija Serkova	48	1962	- 48
Veronika Šmeikste	48	2136	- 62
Vera Kozlova	47	2087	- 680
Anna Meluškāne	46	2094	17
Lidija Ručica	48	2188	+ 253
Kirjana Mihailova	43	2168	+ 481
Aizupiešu lielfermā	373	2115	+ 22
Znaida Trofimova	45	2819	- 190
Zenta Juhņeviča	46	2323	- 519
Jadvīga Lepuka	45	2457	- 422
Vija Conka	43	2628	- 239
Baibu fermā	179	2553	- 350
Lidija Fjodorova	30	2721	- 59
Jekaterina Moskovaja	31	2258	+ 57
Vera Golubeva	29	2587	- 485
Zabegu fermā	92	2463	- 206
Natālija Lepere	21	2631	- 722
Valentīna Sidorova	24	2818	- 760
Alvīna Mikulāne	23	2460	- 769
Leinišku fermā	68	2639	- 784
Galina Bahanova	18	3172	-
Anfona Stepankova	19	3415	-

	1	2	3	4
Uljana Amosova	15	3260	-	-
Duntišku fermā	53	3225	-	-
Anfona Loginova	24	3135	-	8
Feklinija Daņilova	23	3222	+ 367	-
Zoja Tumašova	25	2685	-	-
Lielfermā «Progress» I	72	3006	+ 224	-
Jūlija Bobrova	56	2590	-	40
Jefrosinija Kapustenoka	53	2245	-	20
Anastasija Trofimova	54	2577	+ 5	-
Nadežda Turubanova	53	2601	+ 206	-
Leokādija Mūrniece	54	2859	+ 356	-
Jevdokija Trofimova	56	2205	-	225
Galina Popmane	48	2238	-	-
Valentīna Mihailova	55	2390	-	322
Lielfermā «Progress» II	428	2471	+ 4	-
Marija Lazareva	12	2095	-	-
Helēna Černova	12	1942	-	-
Lielfermā «Progress» III	40	2294	-	-
Lielfermā «Progress» kopā	540	2530	+ 69	-
Feofanija Rastopčina	49	1903	+ 119	-
Feodosija Gulbinova	44	1914	+ 209	-
Kira Baikova	41	2141	-	80
Valērija Ksendzova	39	2505	+ 423	-
Fermā «Zaseki»	173	2098	+ 187	-

Zabegu fermas brigadiere Vera Golubeva

